

Abril

Dijous 12: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a, aula 1. Tema VIII: «L'amor i la pobresa» (Mc 12,28-34; 10,17-31).

Maig

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a, aula 1. Tema IX: «La mort de Jesús en creu» (Marc).

Jueves 10: Reunión de animadores. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema IX: «La muerte de Jesús en la cruz» (Marcos).

Dimecres 16: XXVI Trobada Interdiocesana a Montserrat. Trobada interdiocesana dels bisbats de Barcelona amb Sant Feliu i Terrassa i del bisbat de Lleida. Presentació a la Mare de Déu, dinar de germanor i

Eucaristia presidida pel cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach.

Dijous 17: Trobada interdiocesana dels bisbats de Girona, Tarragona, Seu d'Urgell, Vic, Solsona, Tortosa, Mallorca i Menorca.

Presentació a la Mare de Déu, dinar de germanor i Eucaristia presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Dr. Jaume Pujol i Balcells.

Ràdio Estel

Dilluns a les 18 hores a Ràdio Estel i Ràdio Principat (freqüència 106,6 FM, Barcelona i comarques). Grans Amics. Hi participen FATEC i Vida Creixent.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres, en horari de 5 a 7 de la tarda.

Ressò

Abril 12

Imitem el bon samarità, estimar i ajudar els altres

vidaCreixent
MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Acció Social
i Ciutadania**

vidaCreixent
MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

L'amor i la pobresa

Parlem en primer lloc de la perspectiva de l'amor a Déu i als altres. Podem considerar una graduació en la manera d'enfocar el tema. Hi hauria un primer graó que consistiria en evitar de fer mal als altres. Podem dir que és una mesura preventiva, de mal menor. La trobem expressada en la narració de Tobies 4,15: «*No facis als altres allò que no vols que et facin*». Encara que és un enfocament negatiu, «no facis», però significa ja un gran avenç respecte de les reaccions primàries i venjatives com les de la llei del Talió: ull per ull i dent per dent. El «no facis» no és només un fre, sinó un començar a considerar a l'altra com a subjecte i mereixedor de la mateixa consideració que em tinc a mi mateix.

Un segon graó seria la versió positiva d'aquesta llei, coneguda també com la «regla d'or»: «*feu als altres allò que voleu que us facin*» (Mateu 7,12; Lluc 6,31). Aquí hi ha un pas endavant molt clar perquè pressuposa un avançar-se a oferir als altres allò mateix que a nosaltres ens plau, tractar-los segons la mesura de les nostres pròpies aspiracions. Sant Pau ho dirà així «*avanceu-vos els uns als altres a honorar-vos*». No esperis que vinguin a tu, sigues tu qui prenguis la iniciativa.

Això que principalment fa referència a les relacions humanes, ho podem projectar també cap a l'amor a Déu. Ell s'ha avançat a estimar-nos, ell ha pres la iniciativa; no només no ens tracta com mereixeria la nostra repetida infidelitat, sinó que ens desborda amb pietat i misericòrdia. Per això el tercer i més alt graó del camí de l'amor és el que formulà Jesús: «*estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat*» (Joan 13,34). Aquí hi ha la perspectiva més alta, impossible d'assolir amb esforços merament humans. Aquest *com jo* porta tota la càrrega de la donació de Jesús que arriba fins a donar la vida en la creu. *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics* (Joan 15,13). Així ens ha estimat i així —amb el seu ajut— hem de procurar correspondre, vers Déu i vers els germans.

© Vida Creixent
Rivadeneira 6, 6è - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
Aquesta pintura del bon samarità ens ensenya l'amor als nostres germans necessitats

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Impresión Offset Derra

La secció de **Cultura** d'aquest mes d'abril el dedicarem a llibres. Llibres nous per comprar per Sant Jordi i llibres ja coneguts però que tornen a ser notícia.

Llibres nous

Vanessa Diffenbaugh. *El llenguatge secret de les flors*.

Barcelona: Edicions 62, 2012

Aquest llibre ens parla d'una noia, orfe, que ha passat tota la seva vida en cases d'acollida i en institucions socials. Però aquest noia té un tresor: estima les flors i les flors li ajuden a trobar un sentit a la seva vida. La novel·la és una història plena d'esperança, d'esforç, de fe en la vida.

Francesc Torralba. *Vida espiritual en l'era digital*.

Barcelona: Pagès, 2012

Segons l'autor, al que molts coneixeu ja, la vida contemplativa no està renyida amb la nostra societat hipertecnificada. En el seu llibre ens explica com podem combatre l'angoixa 2.0 amb calma i serenitat.

Hi ha edició en castellà feta per Milenio.

Llibres coneguts que tornen a ser notícia

Aquest any commemorarem el bicentenari de Charles Dickens, l'escriptor anglès amb més força dins la literatura mundial, tant pel seu estil literari com pels temes socials que toca. Podríem rellegir els dos següents: *Conte de Nadal* i *Els papers del club Pickwic* i *Oliver Twist*.

Teresa Pàmies ens ha deixat. Escriptora i militant del partit comunista va tenir una vida molt difícil. La seva afiliació política la va portar a la presó, a l'exili, a viure separada del seu marit, però sempre va aguantar amb fermesa i va mantenir les seves conviccions. Va ser una dona coherent i lluitadora fins al final i a la vegada va ser una dona que va estimar molt.

D'entre els seus més de trenta llibres que va escriure triarem per tornar a assaborir-los els següents: *Cartes al fill recluta*, *Primavera de l'àvia* i *Amor clandestí*.

En cap d'aquests dos últims apartats no us posem editorial perquè hi ha moltes edicions en diversos idiomes i totes molt ben fetes.

Notícies interdiocesanes

Manresa, trobada de gent gran organitzada per Francesc Mollet de Vida Creixent, el dia 22 de març a la Cova de Sant Ignasi, amb el referent del 25è aniversari de Vida Creixent a Manresa. Es va tractar com a tema l'Evangeli de sant Marc per part del P. Josep Sugranyes S.J. Va fer una exposició de l'Evangeli, a qui anava dirigit i el perquè es fa i en quin context social expressa la fe de les primeres comunitats. L'Evangeli té tres nivells: què va passar, què vol dir a la seva comunitat, què em diu avui. L'Evangeli és Jesús, Ell és la Bona Notícia, parla poc, es mou molt, no té casa, té la seva comunitat. La llibertat de Jesús, la persona és més important que la llei. L'important és la Passió, la resta és la preparació, el camí, la formació de la seva comunitat. Fer el camí de Galilea a Jerusalem, nosaltres també hem de fer el mateix camí.

Després hi va haver un col·loqui sobre el tema i a continuació un diàleg sobre Vida Creixent amb tots els assistents. Un dinar de germanor, un descans amb visita als jardins i després l'Eucaristia com a final de la trobada.

* * *

Barcelona, jornada informativa referent a Vida Creixent a la parròquia de la Concepció, el dia 15 de març amb una trentena de persones. Va ser participativa i la gent va agrair la informació que van rebre del nostre moviment.

* * *

Barcelona, desena trobada de Vida Creixent dels arxiprestats d'Horta, Guinardó, Vall d'Hebron i Vilapicina a la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina, el dia 22 de març. Van participar-hi un centenar de persones dels diferents grups dels arxiprestats. Vam treballar per grups la valoració del temari del curs i després van posar-se en comú les opinions expressades, en general molt positives. Vam iniciar i acabar la trobada amb pregàries compartides.

Setmana Santa i Pasqua 2012

Aquests primers dies d'abril ens trobem amb el punt culminant de l'any litúrgic. Els últims dies de la vida física de Jesús, amb el dolor, la soledat, la traïció, la mort i la sepultura, totes elles experiències negatives; però amb tot això Jesucrist ens salva, perquè al tercer dia va ressuscitar, per demostrar que el Pare estava al seu costat i que ratificava aquest camí de salvació.

I això és el que celebrem al final de la Setmana Santa, la Pasqua, el pas de la mort a la vida, el triomf definitiu del Senyor que, a partir d'aquí ens comunica la seva vida de ressuscitat, per mitjà del sagrament del Baptisme que amb l'aigua ens inicia en la vida cristiana.

I per això el diumenge, dia pasqual per excel·lència, celebrem l'Eucaristia, és a dir, el memorial de la mort i de la resurrecció del Senyor. D'aquesta manera alimentem la nostra vida cristiana que l'hem de viure tota la setmana per mitjà de les obres i hem de ser anunciadors d'aquesta bona notícia «Evangeli», a través del testimoni cristià.

Bona i Santa Pasqua a tothom, a tots vosaltres i a totes les persones que porteu al cor. Al·leluia!

*Miquel bada, pvre.
Consiliari Diocesà*

Ho ha dit...

«No visquis cada dia com si fos l'últim, viu-lo com si fos el primer.»
Paulo Coelho (Rio de Janeiro, 1947). Escriptor, compositor i filòsof

«La pau no és un cop de vent sobtat, sinó la pedra sobre la qual cal esculpir cada dia l'esforç de conquerir-la.»
Ramon Tremosa (Barcelona, 1965). Economista i parlamentari europeu

«Permetre una injustícia significa obrir el camí a totes les que vénen després.»
Willy Brandt, (1913-1992). Polític alemany

En recuerdo de Jaume Serrano i Vidal

Leo en *Ressò* del mes de febrero que se cumplen tres años del fallecimiento de este vuestro insigne Consiliario diocesano e interdiocesano, al que muchos de los responsables de Vida Creixent le dedican especiales recuerdos. Vida Ascendente quiere, a través mío, dedicarle unas palabras de recordatorio porque siempre estará en nuestra memoria su muy grata cercanía, amistad y cariño.

Conocí a Jaume en la Eucaristía, que tuvo lugar en su parroquia, en memoria de vuestro iniciador de Vida Creixent y gran propagador del Movimiento en toda España y países Latino-americanos: Juan Viñas. Él tuvo la delicadeza de acogerme, con esa apertura y afectividad que le caracterizaba, y enseñarme todas las instalaciones de su parroquia del Patriarca Abraham.

Jaume Serrano fue una persona entrañable lleno de profunda religiosidad, lleno de sencillez, simpatía, entrega y austeridad, como muchos señaláis. Yo le recordaré, siempre, como alguien en el que siempre encontré entendimiento, comprensión, confianza y amistad.

A todas estas virtudes, quiero señalar una que creo muy significativa, su sentido del humor. Siempre recordaré, en un Encuentro celebrado en Madrid de Consiliarios de toda España, que todos se presentaban con nombre y primer apellido, al llegar su turno dijo «**yo soy Jaume Serrano i Vidal, porque yo he tenido madre**». Desde entonces en muchos encuentros se recuerda esta presentación suya.

Damos gracias al Señor por todo lo que Jaume ha significado en la Vida del Movimiento, y por haber tenido la dicha de tenerlo como amigo.

José María Castaño
Vida Ascendente

món. Creieu en la força alliberadora de l'Evangeli. Creieu que és possible la transformació. Introduíu en el món la confiança.

Què n'hem fet d'aquest missatge apassionant de Jesús? Com l'hem pogut oblidar? Amb què l'hem substituït? En què ens estem entretenant si el primer és «buscar el regne de Déu i la seva justícia»? Com podem viure tranquils observant que el projecte creador de Déu d'una terra plena de pau i de justícia està sent aniquilat pels homes?

José Antonio Pagola

Un món diferent és possible (Mc 1,14-20)

No sabem amb certesa com van reaccionar els deixebles del Baptista quan Herodes Antipès el va empresonar a la fortalesa de Maqueront. Coneixem la reacció de Jesús. No es va ocultar en el desert. Tampoc es va refugiar entre els seus familiars de Natzaret. Va començar a recórrer les aldees de Galilea predicant un missatge original i sorprenent.

L'evangelista Marc ho resumeix dient que «anà a Galilea i anunciava la Bona Notícia de Déu». Jesús no repeteix la predicació del Baptista, ni parla del seu baptisme al Jordà. Anuncia Déu com una cosa nova i bona. Aquest és el seu missatge.

«*S'ha complert el temps*». El temps d'espera que es viu a Israel s'ha acabat. S'ha acabat també el temps del Baptista. Amb Jesús comença una era nova. Déu no vol deixar-nos sols davant els nostres problemes, sofriments i desafiaments. Vol construir juntament amb nosaltres un món més humà.

«*El Regne de Déu és a prop*». Amb una audàcia desconeguda, Jesús sorprèn tothom anunciant alguna cosa que cap profeta s'havia atrevit a declarar: «Déu és aquí, amb la seva força creadora de justícia, procurant regnar entre nosaltres». Jesús experimenta Déu com una Presència bona i amistosa que està cercant obrir-se camí entre nosaltres per humanitzar la nostra vida.

Per això, tota la vida de Jesús és una crida a l'esperança. Hi ha alternativa. No és veritat que la història hagi de discórrer pels camins d'injustícia que li tracen els poderosos de la terra. És possible un món més just i fratern. Podem modificar la trajectòria de la història.

«*Convertiu-vos*». Ja no és possible viure com si res estigués passant. Déu demana als seus fills i filles col·laboració. Per això Jesús crida: «Canvieu de manera de pensar i d'actuar». Som les persones les que primer hem de canviar. Déu no imposa res per la força, però està sempre atraient les nostres consciències cap a una vida més humana.

«*Creieu en aquesta Bona Notícia*». Preneu-la seriosament. Desperteu de la indiferència. Mobilitzeu les vostres energies. Creieu que és possible humanitzar el

Jesús renta els peus als deixebles

Comença el sopar de comiat de Jesús amb els seus deixebles. En ple sopar Jesús els rentarà els peus. El fet de rentar-se els peus abans d'un àpat, aquesta era una pràctica habitual. Allò que no és habitual és que el cap de taula deixi de menjar i llavors, a mig sopar, es posi a rentar els peus dels comensals, i més encara si aquests són deixebles seus. I Jesús ho fa. S'aixeca del seu lloc de presidència del sopar i va passant per tots i cadascun dels deixebles, que queden desconcertats i estupefactes. S'ajup davant d'ells, els renta els peus i els eixuga amb la tovallola que duu cenyida. Pere reacciona protestant. Ara no ho pots entendre, replica Jesús.

Jesús torna a ocupar el seu lloc enmig dels seus deixebles i els alligona sobre el gest que ha dut a terme (Jn 13). Ell és el Mestre que instrueix amb les paraules, però també en gestos concrets. Ell és el Senyor, i no té cap mirament a l'hora d'abaixar-se al nivell dels servidors: assumeix la seva humanitat d'una manera plena. Doncs bé, seguir a Jesús com a deixeble vol dir imitar el seu exemple, viure com ell ha viscut, servir com ell ha servit, estimar com ell ha estimat, donar-se com ell s'ha donat.

«*Posar en pràctica, repetir el gest de Jesús, és font de benedicció i de fidelitat.*»

Quina diferència amb el rentament de mans de Pilat quan entrega a Jesús: així es creu net de culpa tot i condemnar-lo. L'episodi ha esdevingut proverbial: «**rentar-se'n les mans, d'alguna cosa**», diem. Però no parem de fer-ho davant les injustícies i necessitats que clamen el cel: els particulars se'n renten les mans i descarreguen les seves responsabilitats en les institucions públiques, i aquestes —estatal, autonòmiques, municipals— es passen la patata calenta l'una a l'altra.

Entretant, in comptables fills de Déu pateixen i moren cada dia.

Narcís

8ena Trobada Diocesana de Vida Creixent a Andorra la Vella

El dimarts 20 de març, ens reuníem una bona representació de tots els grups existents d'arreu del Bisbat participant a la Trobada Diocesana de Vida Creixent que es va celebrar a Andorra la Vella. A partir de dos quarts d'onze, els participants van començar a arribar a la Plaça del Poble de la capital del Principat d'Andorra, i a les onze ens reuníem al Centre de Congressos.

Vaig poder donar la benvinguda a tots els presents i passar la paraula al consiliari diocesà, Mn. Manel Pal, que va expressar *«la joia de trobar-se en Crist, motiu d'enriquiment interior»*, i a l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives, que va definir «Vida Creixent» com *«un Moviment que obre perspectives d'acció, dóna ales a l'etapa de la vellesa i sembla amor, apostolat, esperit de servei i ganes de continuar actius i creatius»*.

Com a tema de formació central, Mn. Ramon Sàrries, arxiprest de les Valls d'Andorra i biblista, va presentar la Carta apostòlica del papa Benet XVI *Porta Fidei* («La porta de la Fe») amb la qual es convoca l'Any de la Fe, tot posant en relleu la importància dels documents conciliaris del Vaticà II i el Catecisme de l'Església Catòlica. Una reflexió que va copsar l'atenció de tots els assistents.

Després tots els amics i amigues ens vam aplegar a l'església parroquial de Sant Esteve d'Andorra la Vella per celebrar l'Eucaristia, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i concelebrada per deu preveres diocesans. Tot comentant l'Evangeli proclamat de la guarició d'un home paralític a la piscina (Jn 5,1-16), Mons. Vives va esperonar tothom a revifar la pròpia fe en el Senyor Jesús i a escoltar la seva veu que ens diu a cadascun de nosaltres: *«Pren la llitera i camina»*.

La trobada, amb un to molt fratern i festiu va concloure amb el dinar de germanor també al Centre de Congressos d'Andorra la Vella; no abans d'haver cantat cançons populars, fent de la sobretaula uns moments de més intensa amistat. *El cant dels Adéus, Els segadors* i l'*Himne andorrà* fou la «guinda» que tancava la jornada.

Maria Carme Ribes
Coordinadora diocesana V.C. Urgell-Andorra

